

Rejtett összefüggések dominanciája

Kis Varsó: Printing Conversation

Kisterem, 2017. IV. 11. – V. 19.

KONKOLY ÁGNES

A *Kis Varsó Printing Conversation* című kiállításán az első teremben egy ready-made-nek, könyvespolcnak látszó tárgy fogadja a látogatót. De (természetesen) valami nem stimmel. A cím ugyanis – *Tuileries Garden* (Tuilerák kertje) – azt sejteti, hogy egy útvesztőt látunk, madárperspektívából, s a franciakert első blikkre áttekinthető, rigorózus szimmetriája valójában egy labirintus, amelybe még így felülnézetből is könnyű belezavarodni. Emblematikus felütés, mert a Kis Varsó valóban útvesztőket hoz létre: kinyílik egy ajtó, majd nyomban be is csapódik, hogy kinyíljon egy másik, és így tovább. A történelmi, művészettörténeti narratívák, a kollektív vagy személyes jelentésrétegek és a köztük lévő féregjáratok rejtélyes, gyakran herme-

KIS VARSÓ:
Reliance, 2017,
festett fa, 34x34x34 cm

Fotó: Sulivok Miklós

a nézőben zajló mentális folyamatra irányítja a figyelmet: perspektívánk döntően meghatározza, milyenek látunk valamit, hogyan gondolkodunk valamiről. Tovább árnyalja ezt, hogy úgy tűnik a Tuileries számára a mellette kifüggesztett, *Template* című pasztellrajz szolgált sablonként, mely – bár geometrikus mintázatában és színsémájában rokonságot mutat vele – itt mégis idegennek hat, egy másik vizuális kultúrából érkezik. Lehetséges, hogy megheckeli a történelmet a vele átellenben elhelyezkedő *Drop*, egy „patinás” pszeudo-emlékplakett, amely valamilyen (szó szerint) légből kapott eseménynek állít maradandó emléket: emberek egy csoportja várakozik, hogy valami aláhulljon az égből, talán egy esőcsepp (?), de vajon a várakozás aktusa vagy a spektakulum tárgya változik itt megörökítendő eseménnyé?

A kiállítás második felvonását a *Mapping Component*, egy acélszerkezet nyitja, melyről a Kis Varsó egy korábbi munkájára, a városmajori templom tornyának szerkezetét mintázó Belfryra asszociálhatunk. Lehetséges, hogy ismét idézetről van szó, íves, árkádos kialakításáról most akár a 30-as években épült, Rimanóczy-féle Pasaréti templom juthat eszünkbe, netán Dan Flavin Tatlin-emlékműve. De ez aligha számít, mert az épület építészettörténeti jelentősége csakúgy, mint eszmeisége feloldódik térképészeti eszközként való alkalmazhatóságában, monumentálisát „nagyobb” összefüggésekben való igazodási ponttá zsugorítja.

Fotó: Sulivok Miklós

KIS VARSÓ:
Template, 2015,
pasztell, papír, 58,8x76,4 cm

tikus, gazdag szövetében felbukkanó jelek alapján tájékozódunk, leitmotívva éppen ez, a rejtett összefüggések dominanciája, illetve ennek atmoszférája válik, mely ugyanakkor, vagy talán éppen ezért, újabb és újabb horizontok, asszociációk megnyitására képes.

A Tuileries, ha objektként tekintünk rá, akár tetszés szerint forgatható, minden nézőpontból „érvényes”, ugyanakkor éppen a többnézetűséggel veszti el funkcióját. Ha viszont a kert térképéként látjuk, a felülnézeti olvasat is lehetséges. De legerőteljesebb élményünk vele kapcsolatban mégis az, ahogy

Egyensúlyi helyzetet modellez a *Reliance*, melynek egymásra tornyozott golyóbisai a bizalmi állapot tűnékenységét, illékonyágát, ugyanakkor a kiállítás gócpontjában elhelyezkedve a jelentés, a fogalmak, különböző szintek találkozásának, dialógusának esetleges, efemer együttállását rögzíti, miközben ezt a kényes elrendezést a mű anyaga, a fa stabilizálja, „tartja egyben”. Mintha az LW tag négyzetlapjaihoz

KIS VARSÓ: Kiállítási enteriőr, 2017

KIS VARSÓ: Ways of telling, 2017, ofszetnyomat, 34,6x47 cm

KIS VARSÓ: Drop, 2016, akril, fotó, 53,9x43,7 cm

hasonló mintázatot építene három dimenzióban az *Emotional Sequence*, mely négyzeteket és egyre nyúló, hosszúkás téglalapokat formáz, de ez szerepel két dimenzióban a kiállítás meghívóján is. Itt (is) a mű lényegében nem maga a tárgy, hanem az a tér, amelyben egy „univerzális” fogalom, az egymásra következő, következtetés egy személyes, egyedi eseménysorral találkozik.

Szintén a kifejezés lehetőségének végtelen variációit kínálja és némi konceptuális íroniával árnyalja a fekete alapon fehér betű- és írásjelkészlet, a *Ways of Telling*. Pendant-ja szemben a tipográfiában a betűméret mérésére szolgáló tipométer fotogramja. És a *Sadness*, amely világos, sötét rétegződésekben nagyítja ki a Jaali-sorozatból vagy az Innen funzine-ből ismert rácssystemák egy láncszemét, miközben persze feltehetjük a kérdést, hogy vannak-e egyáltalán (ilyen) egyezményes struktúrák – és hogy hogyan, annak részéről már ne is beszéljük. Az észrevétel, a figyelem alakítja, formálja a látványt: azt, sejtjük a *Sighting*-nál a függőleges és vízszintes vonalak a közös halmazban, metszéspontban, a fókuszban pontozott mintázattá alakulnak. Ez érvényes összességében a Kis Varsóra is: útvesztőkben élesedik a látásunk.

